गोदावरीं प्रवेद्ध्यामि कीना रामेण लद्ध्मण ।
उद्धिनष्ये प्रथवा त्यद्धे विषमे देक्ष्मात्मनः ॥ ४० ॥
श्रिपि वाक्षं भृशं दीप्तं प्रविशेयं क्षताशनं ।
स्पृशेयं राघवादन्यं पदापि पुरुषं न कि ॥ ४१ ॥
इति लद्ध्मणमुक्का सा सीता दुःखसमन्विता ।
भृशं रुदती पाणिभ्यामुरः परिपिपेष सा ॥ ४२ ॥
तामार्तद्रपां रुदतीं तदानीं
सीमित्रिरालोका विशालनेत्रां ।
श्राश्चासयामास न चैव भर्तुस्
तं श्चातरं किश्चिद्ववाच सीता ॥ ४३ ॥
ततस्तु सीतामिश्वाया लद्ध्यणः
कृताञ्चलिः किश्चिद्शिप्रणम्य च ।
श्चवेद्धमाणश्च पुनः स मैथिलीं
जगाम रामस्य समीपमात्मवान् ॥ ४४ ॥

इत्यार्षे रामायणे श्रारण्यककाण्डे लक्ष्मणप्रयाणं नाम रुकपञ्चाशः सर्गः ॥